Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0285

Institutionelle aspekter af rapporten om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne (Draghirapporten)

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2025 om institutionelle aspekter af rapporten om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne (Draghirapporten) (2025/2013(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 med titlen "The future of European competitiveness" (Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne) (Draghirapporten),

– der henviser til Mario Draghis tale ved fremlæggelsen af Draghirapporten for Europa-Parlamentet den 17. september 2024,

– der henviser til Enrico Lettas rapport af 17. april 2024 med titlen "Much more than a market" (Meget mere end et marked) (Lettarapporten),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Vejen til den næste flerårige finansielle ramme" (COM(2025)0046),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. marts 2025 med titlen "Opsparings- og investeringsunionen – En strategi til fremme af borgernes velstand og økonomisk konkurrenceevne i EU" (COM(2025)0124),

– der henviser til Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer together – strengthening Europe's civilian and military preparedness and readiness" (Stærkere sammen – styrkelse af Europas civile og militære beredskab og parathed) (Niinistörapporten),

– der henviser til rapport af 9. maj 2022 om det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid,

– der henviser til sin beslutning af 4. maj 2022 om opfølgning af konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid[1],

– der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om opfordringen til et konvent om revision af traktaterne[2],

– der henviser til sin beslutning af 22. november 2023 om Europa-Parlamentets forslag til ændringer af traktaterne[3],

– der henviser til sin beslutning af 11. juli 2023 om gennemførelse af passerellebestemmelserne i EU-traktaterne[4],

– der henviser til sin beslutning af 7. maj 2025 om et fornyet langsigtet budget for Unionen i en verden i forandring[5],

– der henviser til sin beslutning af 12. marts 2025 om hvidbogen om fremtiden for det europæiske forsvar[6],

– der henviser til artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

– der henviser til passerellebestemmelserne i EU-traktaterne,

– der henviser til traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde og permanent struktureret samarbejde,

– der henviser til artikel 122 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A10-0196/2025),

A. der henviser til, at der i Draghirapporten, som efter anmodning fra Kommissionens formand Ursula von der Leyen blev udarbejdet af Mario Draghi, stilles en omfattende diagnose af de strukturelle udfordringer, som EU står over for, og advares om, at EU risikerer langvarig træg økonomisk vækst, der i sidste ende kan true

---

1 EUT C 465 af 6.12.2022, s. 109.
2 EUT C 493 af 27.12.2022, s. 130.
3 EUT C, C/2024/4216, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4216/oj.
4 EUT C, C/2024/3996, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3996/oj.
5 Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0090.
6 EUT C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

velstanden og den sociale velfærd; der henviser til, at det i Draghirapporten beskrives, hvordan Europa ikke længere kan forlade sig på mange af de faktorer, der tidligere har understøttet væksten;

B. der henviser til, at der er opstået en stor forskel i BNP mellem EU og USA, som er steget fra over 15 % i 2002 til ca. 30 % i 2023 målt i 2015-priser; der henviser til, at dette primært er en følge af en markant opbremsning i produktiviteten i Europa og EU's manglende udnyttelse af den digitale revolution drevet af internettet samt de dermed forbundne potentielle produktivitetsgevinster, hvilket dels skyldes fragmenteringen af det indre marked;

C. der henviser til, at lukningen af innovationskløften, en fælles plan for dekarbonisering og konkurrenceevne, øget sikkerhed og mindskelse af afhængigheden og opfyldelse af EU's økonomiske, miljømæssige og sociale mål nævnes i Draghirapporten som de grundlæggende forudsætninger for Europas fremtidige vækst; der henviser til, at det i rapporten vurderes, at dette vil kræve en stigning i investeringsniveauet på omkring 5 % af EU's samlede BNP, hvilket svarer til mindst 750-800 mia. EUR i yderligere årlige investeringer;

D. der henviser til, at den globale efterspørgsel efter kritiske råstoffer stiger hastigt som følge af omstillingen til ren energi, samtidig med at Europa også er stærkt afhængig af import af digital teknologi, navnlig til chipproduktion, eftersom 75-80 % af den globale waferfremstillingskapacitet findes i Asien; der henviser til, at der bør udarbejdes en reel "udenrigsøkonomisk EU-politik" for at bevare EU's autonomi og konkurrenceevne på dette helt centrale område samt i andre strategiske sektorer;

E. der henviser til, at det både i Lettarapporten, der er udarbejdet af Enrico Letta og bestilt af Det Europæiske Råd, og i Draghirapporten fremhæves, at det indre marked fra begyndelsen har vist sig at være en enorm drivkraft for EU's økonomi og en stærk faktor for dets tiltrækningskraft og fortsat er en hjørnesten i den europæiske integration og de europæiske værdier og fungerer som en stærk katalysator for vækst, velstand og solidaritet; der henviser til, at det internationale landskab imidlertid har ændret sig markant, hvilket understreger behovet for yderligere at uddybe og fuldføre det indre marked for at udnytte dets fulde potentiale;

F. der henviser til, at det i Draghirapporten blev fastslået, at der er behov for mindst 750-800 mia. EUR i yderligere årlige investeringer for at genoprette EU's produktivitet og opfylde EU's miljømæssige og sociale mål;

G. der henviser til, at EU's støtte til både offentlige og private investeringer er begrænset af EU-budgettets størrelse, dets manglende fokus, dets komplekse ramme for styring og en alt for

forsigtig holdning til risici; der henviser til, at fælles EU-investeringer, herunder markedsbaserede initiativer finansieret i fællesskab, er afgørende for at tackle udfordringer, der rækker ud over de nationale grænser, idet de muliggør stordriftsfordele og fremmer den strategiske autonomi, samtidig med at de beskytter og fremmer samhørighed i hele Unionen, tiltrækker privat kapital, styrker EU's globale konkurrenceevne i kritiske sektorer samt finansierer og stiller andre europæiske offentlige goder til rådighed;

H. der henviser til, at forsøget på at skabe en kapitalmarkedsunion – som Kommissionens formand Ursula von der Leyen har sat som en strategisk prioritet – i det seneste årti endnu ikke har nået målene; der henviser til, at det hidtidige arbejde med at skabe en kapitalmarkedsunion tydeligt viser, at en fuldstændig integration af finansielle tjenesteydelser i det indre marked er afgørende for opfyldelsen af de strategiske mål for EU's økonomiske politik;

I. der henviser til, at Draghirapporten indeholder en omfattende analyse af EU's økonomiske styring og konkurrenceevne;

J. der henviser til, at tiltrædelsesprocesserne for en række lande har fået nyt momentum siden den russiske angrebskrig mod Ukraine, hvilket har ført til en situation, hvor EU skal forberede sig på de næste udvidelsesrunder og forbedre sine beslutningsprocesser for at sikre, at det er i stand til at fungere effektivt med et større antal medlemsstater; der henviser til, at det i Draghirapporten bemærkes, at Kommissionens lovgivningsmæssige aktiviteter har været stigende, og at EU bør være stringent i forbindelse med anvendelsen af nærhedsprincippet; der henviser til, at det i Draghirapporten også påpeges, at EU's regler for beslutningstagning ikke har udviklet sig væsentligt i takt med udvidelsen af EU, og at de skal styrkes og strømlines med henblik på fremtidige udvidelser og det komplekse globale miljø; der henviser til, at udvidelsen af det indre marked har et betydeligt potentiale til at skabe vækst i EU's økonomi og styrke EU's geoøkonomiske position;

K. der henviser til, at det også fremgår af Draghirapporten, at det nationale veto udnyttes af flere regeringer til at forsinke eller udvande foranstaltninger gennem beslutningsprocessen; der henviser til, at det i rapporten imidlertid også understreges, at selv om en styrkelse af EU kræver traktatændringer, kan meget gøres gennem målrettede tilpasninger; der henviser til, at der i rapporten derfor argumenteres med, at en ny industristrategi for Europa skal ledsages af parallelle forbedringer af EU's institutionelle struktur og funktionsmåde;

L. der henviser til, at behovet for at forenkle den europæiske beslutningsproces for at gøre det lettere at vedtage foranstaltninger til at styrke EU's konkurrenceevne og økonomiske vækst og for at

sikre, at beslutningerne træffes rettidigt og effektivt, fremhæves i Draghirapporten;

M. der henviser til, at det i Draghirapporten præciseres, at det er muligt at styrke EU's politiske og institutionelle model inden for de eksisterende retlige rammer ved at anvende målrettede strømliningsforanstaltninger, uden at der er behov for traktatændringer; der henviser til, at det i rapporten anføres, at sådanne foranstaltninger bør fokusere på deregulering snarere end på at øge antallet af EU-regler og -procedurer;

N. der henviser til, at den digitale omstilling og udviklingen af kunstig intelligens (AI) i Draghirapporten udpeges som centrale drivkræfter for den europæiske konkurrenceevne i fremtiden; der henviser til, at EU hidtil har forspildt afgørende muligheder i den digitale revolution og fortsat halter bag efter det globale førerfelt inden for AI-kapacitet, datainfrastruktur og opskalering af deep tech;

O. der henviser til, at det i Draghirapporten understreges, at EU skal styrke sin strategiske autonomi og forsvarskapacitet ved at overvinde markedsfragmenteringen, forbedre interoperabiliteten og konsolidere den europæiske forsvarsindustri; der henviser til, at Niinistörapporten supplerer denne vision ved at sætte fokus på behovet for at forbedre risikoberedskabet, kriseberedskabet og modstandsdygtigheden i kritisk infrastruktur og kritiske forsyningskæder; der henviser til, at begge rapporter understreger, at en troværdig europæisk forsvarsunion kræver en integreret ramme for styring samt vedvarende og koordinerede investeringer på EU-plan;

Generelle betragtninger

1. glæder sig over Draghirapporten, konklusionerne deri og dens opfordring til handling; er enig i analysen af, at Europa står over for en eksistentiel udfordring, som kræver en hidtil uset institutionel indsats for at forblive konkurrencedygtig og skabe vækst i dagens hurtigt skiftende geopolitiske kontekst; understreger, at en sådan reaktion skal være forankret i Unionens demokratiske styring, magtbalancen mellem institutionerne og respekten for traktaterne; opfordrer til en fornyet europæisk strategi, der sætter Unionen i stand til at træffe rettidige og effektive beslutninger for at sikre sin konkurrenceevne og bæredygtighed;

2. fremhæver, at EU som anført i Draghirapporten hurtigst muligt er nødt til at forbedre sin institutionelle styring; understreger, at disse forbedringer bør ledsages af en klar og inkluderende kommunikationsstrategi, der har til formål at holde borgerne involveret og informeret om de fordele, der følger af dem, for at sikre fuld offentlig støtte og fremme en følelse af tilhørsforhold og fælles ansvar; understreger, at dette – sammen med behovet for at opgive

fragmenterede nationale tilgange og styrke en refokuseret, fremskyndet og forenklet beslutningsproces på EU-plan – vil gøre det muligt for Unionen at handle mere effektivt og virkningsfuldt, hvor det har størst betydning, som en ægte global aktør; anerkender betydningen af at tackle blokeringer i Rådet på flere områder; støtter alle initiativer, der har til formål at udvikle en mere effektiv beslutningsproces, som er afgørende for at styrke EU's konkurrenceevne, samtidig med at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5, stk. 3 og 4, i TEU respekteres fuldt ud;

3. understreger, at de centrale områder, hvor der er behov for strategiske politiske reformer for at styrke EU's konkurrenceevne, er fuldførelsen af det europæiske indre marked, oprettelsen af opsparings- og investeringsunionen (SIU), forbedringer af effektiviteten af EU-budgettet og dets gennemførelse, opretholdelsen af et højt niveau af social beskyttelse og sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder, uddybningen af en europæisk model for kunstig intelligens og digital omstilling og udviklingen af en europæisk energiunion og en europæisk forsvarsunion;

4. understreger, at de strategiske politiske reformer og de foreslåede ændringer i EU's institutionelle arkitektur bør ses som uløseligt forbundne aspekter, der skal gennemføres side om side, for at fremme et mere konkurrencedygtigt EU;

Refokusering, fremskyndelse og forenkling af EU's styring:

5. glæder sig over bestræbelserne på at refokusere og forenkle EU's arbejde gennem strategisk prioritering og institutionel effektivitet; opfordrer til at styrke EU's evne til at handle dér, hvor det tilfører en klar værdi, med udgangspunkt i nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; understreger, at forenkling, nærhed og proportionalitet skal føre til mere intelligent og effektiv lovgivning og ikke bør føre til manglende engagement på områder, hvor der er brug for handling på EU-plan; fremhæver, at effektive indgreb på politikområder, der bidrager til større økonomisk konkurrenceevne, kræver en tilpasning af de beføjelser, der er tildelt Unionen i traktaterne; understreger, at denne forenkling og dette fornyede fokus også skal afspejles i en mere effektiv og mere smidig institutionel struktur, herunder en omorganisering af Kommissionen og kommissærkollegiet for at øge EU's effektivitet og kapacitet til at tackle nye udfordringer og styrke dets rolle på den globale scene;

6. noterer sig Kommissionens konkurrenceevnekompas, der bygger på visionen i Draghirapporten og dens fokus på behovet for større strategisk autonomi og modstandsdygtighed og det presserende behov for at styrke EU's konkurrenceevne på grundlag af bæredygtighed, innovation og energisikkerhed samt social, økonomisk og territorial samhørighed; anerkender, at den vægt, som

konkurrenceevnekompasset lægger på reguleringsmæssig effektivitet, er afgørende for at fremme innovation, tiltrække investeringer og muliggøre bæredygtig vækst; støtter indførelsen af værktøjer til vurdering af nye forslags indvirkning på små og mellemstore virksomheder og på konkurrenceevnen og anbefaler regelmæssig overvågning af fremskridt og fremme af digitale løsninger for at lette de administrative procedurer; understreger behovet for at afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder som en strukturel udfordring for konkurrenceevnen på tværs af medlemsstaterne; fremhæver imidlertid, at konkurrenceevnekompasset skal forbedres yderligere ved at EU's institutionelle struktur styrkes;

7. glæder sig over idéen om at styrke EU's beslutningstagning med hensyn til målrettede og strategiske prioriteter for konkurrenceevnen; mener, at ethvert redskab til koordinering af konkurrenceevnen bør fungere som en overordnet institutionel ramme, der gør det muligt for EU ikke blot at koordinere EU's og de nationale politikker, men at fungere som en enkelt enhed; fremhæver, at et sådant værktøj bør ledes af Kommissionen, overvåges af Parlamentet og Rådet og underkastes en uafhængig evaluering baseret på dets effektivitet og gennemsigtighed og opnåelsen af dets mål; fremhæver, at samarbejde med nationale parlamenter og reguleringsmyndigheder er nødvendigt for at sikre demokratisk legitimitet; understreger, at inddragelsen af arbejdsmarkedets parter og interessenter skal integreres i EU's forvaltning for at sikre inklusion og ansvarlighed;

8. glæder sig over målet om at fremskynde EU's arbejde og gentager sin opfordring til at gøre fremskridt hen imod større effektivitet i beslutningstagningen, som omfatter en overgang til afstemning med kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure, når det er nødvendigt, på centrale politikområder; bemærker, at der bør fastsættes højere afstemningstærskler på visse områder af afgørende betydning; bemærker, at der tidligere er fundet løsninger, der har gjort beslutningsprocesserne mere beslutsomme; fremhæver f.eks., at Amsterdam-traktaten indførte afstemning med kvalificeret flertal, samtidig med at den også omfattede muligheden for konstruktiv afståelse på visse politikområder;

9. opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at drøfte forslagene i Parlamentets beslutninger af 9. juni 2022 og 22. november 2023 om indkaldelse af et konvent i overensstemmelse med den almindelige revisionsprocedure i artikel 48 i TEU og til, hvor det er muligt, at overveje målrettede ændringer af traktaterne via den forenklede procedure, der er fastsat i artikel 48, stk. 6, i TEU, for at fremskynde væsentlige og hastende reformer; minder om konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid og opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at tage konkrete og rettidige skridt til at følge op på disse henstillinger; mener, at tiden op til et kompromis

om den næste flerårige finansielle ramme udgør et vigtigt vindue af muligheder for at intensivere arbejdet med at styrke EU's institutionelle struktur;

10. minder om konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid, navnlig behovet for en reform af traktaterne, og opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at tage konkrete og rettidige skridt til at følge op på disse henstillinger;

11. gentager sit tilsagn om at styrke EU's evne til at handle hurtigt og effektivt og forbedre effektiviteten af beslutningstagningen på centrale politikområder; gentager sin opfordring til at udvide afstemning med kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure, når det er nødvendigt, til centrale politikområder ved hjælp af passerellebestemmelserne som fastsat i traktaterne for at forbedre EU's evne til at handle hurtigt og effektivt;

12. opfordrer Rådet til at overveje at anvende et forstærket samarbejde i henhold til artikel 20 i TEU i tilfælde, hvor proceduren med enstemmighed ikke gør det muligt at træffe vigtige afgørelser for EU som helhed på centrale politikområder; understreger, at et forstærket samarbejde er baseret på medlemsstaternes legitime behov, når målene for et sådant samarbejde ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed; fremhæver, at et forstærket samarbejde frembyder to vigtige garantier, nemlig Parlamentets godkendelse og Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) retslige prøvelse, og at afgørelser, der træffes inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er baseret på et forslag fra Kommissionen; understreger, at det centrale formål med et forstærket samarbejde er at forenkle beslutningstagningen; anbefaler de deltagende medlemsstater at aktivere den specifikke passerellebestemmelse, der er fastsat i artikel 333 i TEUF, for at skifte til afstemning med kvalificeret flertal og til den almindelige lovgivningsprocedure i et forstærket samarbejde; bemærker, at det i Draghirapporten foreslås, at medlemsstater, der er parate til det, hvor der ikke kan opnås enstemmighed om at indføre afstemning med kvalificeret flertal, også kan overveje at anvende mellemstatsligt samarbejde;

13. understreger, at en forbedring af EU's beslutningsproces kræver en styrkelse af Parlamentets beføjelser, så det stilles det på lige fod med Rådet, og opfordrer til, at Parlamentets rolle i lovgivningsprocessen styrkes; gentager sin opfordring til at Parlamentet får fuld lovgivningsinitiativret; fremhæver betydningen af at modernisere Parlamentets undersøgelsesbeføjelse for at styrke den demokratiske kontrol med EU's udøvende magt;

14. mener, at artikel 122 i TEUF har potentiale som et redskab til hurtig handling fra EU's side i krisesituationer, men understreger, at dens anvendelse kræver stærkt tilsyn, ikke kun fra EU-Domstolen, men

også fra Parlamentet; understreger behovet for at sikre et tæt samarbejde mellem Kommissionen, Parlamentet og andre relevante EU-institutioner og -organer; opfordrer til, at procedurerne for aktivering af artikel 122 i TEUF præciseres og gøres mere systematiske, navnlig ved at give begge medlovgivere beføjelse til at træffe afgørelse om aktiveringen heraf;

15. understreger det presserende behov for at forbedre EU's institutionelle og finansielle ramme for at sikre, at den forbliver funktionel, demokratisk og konkurrencedygtig, og at den er i stand til at optage nye medlemmer og fremme deres vellykkede integration med henblik på fremtidige udvidelser; bekræfter derfor, at udvidelsen skal gå hånd i hånd med en styrkelse af EU's forvaltning; tilskynder til dialog mellem EU og kandidatlandenes regeringer, parlamenter og civilsamfund om eventuelle planlagte forslag til ændringer af EU's institutionelle struktur; anerkender betydningen af initiativer såsom det europæiske politiske fællesskab, som muliggør politisk samarbejde og bidrager til regionale dialoger, og som kan lette kandidatlandenes gradvise integration i Unionen og dens politikker uden at være alternativer til EU-medlemskab; fremhæver, at Parlamentet regelmæssigt bør underrettes og høres om udviklingen i det europæiske politiske fællesskab for at sikre demokratisk ansvarlighed og sammenhæng med EU's institutionelle rammer;

Effektiv EU-forvaltning på centrale politikområder

16. opfordrer til, at EU's indre marked fuldføres som fastsat i artikel 26 og 114 i TEUF og artikel 3, stk. 3, i TEU med henblik på at frigøre dets fulde potentiale og overvinde de resterende hindringer, herunder illoyal international konkurrence, med henblik på at imødegå høje energipriser, mangel på færdigheder og arbejdskraft, vanskeligheder med at få adgang til kapital, fragmenteret gennemførelse af EU-regler, utilstrækkelig støtte til digital og grøn omstilling og store administrative byrder for borgere og virksomheder, og at økonomisk vækst, social, økonomisk og territorial samhørighed og kulturel udveksling fremmes inden for EU; opfordrer til udvikling af et europæisk integreret kapitalmarked, jf. artikel 26 og 63 i TEUF, gennem en nyoprettet SIU, der bygger på den ufuldstændige kapitalmarkedsunion; opfordrer til en styrkelse af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i henhold til retsgrundlaget i artikel 114 i TEUF for at styrke tilsynsmæssig konvergens og grænseoverskridende koordinering inden for rammerne af SIU; bemærker også, at betydningen af det indre markeds økonomiske magt for EU's globale og handelsmæssige ambitioner, herunder i de økonomiske forbindelser med strategiske partnere, blev anerkendt i Lettarapporten;

17. støtter tilføjelsen af en "femte frihed" til de eksisterende fire, som foreslået i Lettarapporten, for at styrke forskning, innovation, viden

og uddannelse for forskere, innovatører og arbejdstagere i det indre marked;

18. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fremtidige initiativer til styrkelse af EU's konkurrenceevne og uddybning af det indre marked forankres i foranstaltninger, der styrker den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed som nedfældet i traktaterne; understreger, at institutionelle mekanismer for lige muligheder, solidaritet og nedbringelse af uligheder skal integreres fuldt ud i EU's forvaltningssystem; gentager sin opfordring til at styrke gennemførelsen og overvågningen af den europæiske søjle for sociale rettigheder gennem EU's forvaltningsstrukturer og dermed integrere sociale fremskridt som et centralt element i EU's beslutningstagning;

19. bekræfter, at målene for det indre marked ikke blot bør være i overensstemmelse med retten til fri bevægelighed, men også med "retten til at blive" som skitseret i Lettarapporten; opfordrer derfor Kommissionen til at overdrage ansvaret for "retten til at blive" til en af kommissærerne med en portefølje, der omfatter samhørighedspolitik og tjenesteydelser af almen interesse, og – for at sikre, at politikkerne for "retten til at blive" skræddersys nøje til en regions særlige karakteristika og for at respektere den socioøkonomiske og kulturelle mangfoldighed i regionerne i EU – at etablere en struktureret og løbende dialog mellem kommissæren og medlemsstaternes regionale myndigheder; anerkender, at fremme af infrastrukturudvikling, opbygning af lokalsamfund, jobskabelse, adgang til offentlige tjenester og et passende miljø for industrier og investeringer er afgørende for at opretholde menneskers ret til at blive i deres regioner og bidrager til EU's økonomiske udvikling og konkurrenceevne; understreger betydningen af at bevare samhørighedspolitikken som en stærk del af EU-budgettet og at det derved sikres, at den opfylder regionernes og byernes specifikke behov mere effektivt, herunder ved at give mere direkte adgang til EU-midler; fremhæver behovet for, at projekter under samhørighedspolitikken gennemføres mere effektivt og synligt på stedet og leverer håndgribelige resultater, der styrker borgernes følelse af at høre til og støtter EU-integration;

20. understreger, at EU bør handle mere effektivt på de strategiske områder ved at supplere den nationale indsats støttet af en blanding af EU's egne indtægter og koordinerede bidrag og at en sådan handlen vil styrke Europas konkurrenceevne, innovation, økonomiske modstandsdygtighed, sociale og territoriale samhørighed, miljømæssige og energimæssige bæredygtighed og kollektive sikkerhed; understreger i lyset af Draghirapportens konklusioner behovet for at opretholde en åben og fremadskuende debat under hensyntagen til erfaringerne fra NextGenerationEU; fremhæver betydningen af at skabe investeringsinstrumenter og -værktøjer på EU-plan til finansiering af strategiske fælles investeringer i

europæiske offentlige goder og tjenesteydelser og betydningen af at tilpasse finansieringsprogrammerne for at tage hensyn til den skiftende dynamik i handel og innovation; understreger, at ægte nye egne EU-indtægter er afgørende for at sætte Parlamentet og Rådet i stand til at vedtage fleksible budgetter for at sætte EU i stand til at handle mere selvstændigt og mindske sin afhængighed af nationale budgetbidrag; fremhæver f.eks., at kulstofgrænsetilpasningsmekanismen, som i høj grad støttes af medlemsstaterne, er en kandidat til en ny egen indtægt for EU; minder om Parlamentets holdning i dets forslag til den flerårige finansielle ramme for 2028-2034 om behovet for at gå videre end den selvpålagte regel om, at størrelsen af EU's langsigtede budget ikke må overstige 1 % af medlemsstaternes samlede bruttonationalindkomst;

21. understreger, at EU-budgettet med henblik på at bevare og styrke EU's globale konkurrenceevne bør forenkles for at mindske unødvendige administrative byrder, lette adgangen til midler for støttemodtagerne og bedre tjene målet om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at sikre, at finansieringen når ud til dem, der har mest brug for den, navnlig små og mellemstore virksomheder, lokalsamfund og socialøkonomiske aktører, herunder i landdistrikter, perifere eller økonomisk ugunstigt stillede områder; minder imidlertid om, at forenklingsbestræbelserne ikke må berøre de grundlæggende principper, der ligger til grund for den flerårige finansielle ramme og dens programmer, eller svække den demokratiske kontrol med deres gennemførelse; understreger, at forenkling skal ledsages af stærke garantier for lige adgang, ikkeforskelsbehandling og effektiv ansvarlighed, idet Parlamentet sikrer demokratisk kontrol gennem hele finansieringscyklussen;

22. understreger, at opfyldelsen af EU's mål for konkurrenceevne kræver, at målene om klimaneutralitet og bæredygtighed indarbejdes i EU's institutionelle og forvaltningsmæssige ramme; understreger, at reformer skal overholde traktatens bestemmelser, herunder artikel 194 i TEUF, og gennem inddragelse af Parlamentet være underlagt stærk demokratisk legitimitet i deres udformning, finansiering og tilsyn; understreger betydningen af at styrke den interinstitutionelle koordinering og sikre, at beslutninger på dette område er underlagt effektiv parlamentarisk kontrol, hvorved Unionens demokratiske grundlag styrkes;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i lyset af de eksisterende geopolitiske udfordringer at oprette en ægte europæisk forsvarsunion og til at fremme investeringer i den europæiske forsvarsindustri, navnlig ved at anvende ægte europæiske instrumenter med ny finansiering kombineret med et komplet forsvarsprogram, herunder mod hybride angreb, idet det sikres, at planlægning, udvikling, indkøb og forvaltning af kapaciteter foregår i

fællesskab i grupper af et betydeligt antal medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at forbedre sammenhængen mellem eksisterende og fremtidige instrumenter, herunder på styringsniveau, for at sikre effektiv demokratisk kontrol med den nye forsvarsunion; opfordrer EU til at overvinde markedsfragmenteringen i overensstemmelse med anbefalingerne i Draghi-, Letta- og Niinistörapporterne ved at skabe et indre marked for forsvar, hvor der gælder bindende fælles regler; bemærker, at sådanne fælles regler vil sikre fair konkurrence og lette krydscertificeringen af forsvarsprodukter og samtidig sikre fuld interoperabilitet og indbyrdes udskiftelighed, skabe stordriftsfordele og styrke kapaciteter og ressourcer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere forsvarsinvesteringer i et bredere sikkerhedskoncept, der også omfatter fælles europæiske initiativer, navnlig europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse, styrkelse af kritisk infrastruktur og fremme af forsknings- og udviklingsprojekter, og dermed at skabe og bevare af kvalitetsjob; opfordrer Det Europæiske Råd til at nå til enighed om aktiveringen af artikel 42, stk. 2, i TEU med henblik på at etablere en fælles EU-forsvarspolitik; understreger, at den nye forsvarsunion skal supplere og ikke erstatte NATO; noterer sig, at medlemsstaterne har påbegyndt den gradvise udformning af den europæiske forsvarspolitik og samtidig har oprettet Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og indledt et permanent struktureret samarbejde (PESCO); opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte arbejdet med den gradvise udformning af en europæisk forsvarsunion med et fælles forsvar; minder om, at oprettelsen af opstartsfonden, EDA og PESCO samt anvendelsen af EU-budgettet er underlagt afstemninger med kvalificeret flertal; minder om, at en gruppe medlemsstater i henhold til artikel 44 i TEU også kan beslutte at anvende afstemning med kvalificeret flertal;

24. understreger, at styrkelsen af AI-styringen skal være baseret på gennemsigtighed og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og offentlighedens interesser i overensstemmelse med EU's regelbaserede tilgang; opfordrer Kommissionen til at styrke rollen for det eksisterende Europæiske Kontor for Kunstig Intelligens; glæder sig over handlingsplanen for et AI-kontinent, som har til formål at udvikle EU's egen "AI-model" baseret på samarbejde mellem offentlige og private aktører;

°

° °

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Råd og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.